

RAAMATUNKÄÄNNÖSINSTITUUTTI

Suomensukuisten

Vuosijulkaisu 2014

Sana

- "Olen kuin aarteen löytänyt" s. 4
- Sana parantaa ja antaa ilon s. 10

Suomensukuisten Sana 2014

Sisältö

2. Uusi testamentti vuorimareille
3. Äidinkielen Sana innostaa evankelioimaan omaa kansaa
4. "Olen kuin aarteen löytänyt"
5. Ihmeiden äärellä
6. Marian terveiset
7. Psalmi puhuttelevat vepsäläisiä
8. Vienankarjalan kieli kiinnostaa
9. Jesajan kirja valmisteilla livviksi
10. Sana parantaa ja antaa ilon
12. "Onko oikein kääntää Raamattua?"
14. Onnellinen mies
16. "Kunpa luoksemme tulevat lähetystyöntekijät osaisivat puhua manskia!"

3

4

10

14

Suomensukuisten Sana 2014

Raamatunkäännösinstituutin vuosijulkaisu 2014

Kansi: Udmurtinainen
Kuva: Mark Nelson/Eesti Evangeelne Allianss
Taitto: Pertti Haavisto
Painopaikka: Skyprint Oy, Leväsjoki

Toimituskunta: Anita Laakso,
Helena Pitkäaho

Raamatunkäännösinstituutti ry
PL 272,
00531 Helsinki

Puh. 09-7744 350
Fax 09-739 795
info.fin@ibt.net, www.rki.fi

Y-tunnus: 0829514-9
Pankkiyhteys: FI77 2065 1800 0179 11
Rahankeräyslupa no: 2020/2013/4508
Keräysaika: 18.3.2014–31.12.2015
Venäjän alueen suomalais-ugrialaisten
kielten raamatunkäännöstyöhön

Parantava Sana

Todelliset ilonhetket raamatunkäännöstyön saralla – milloin ne oikein koetaan? Silloinko kun jokin käännös vuosia kestäneen puurtamisen jälkeen valmistuu, saadaan julkaistua ja kansan käyttöön? Silloin on juhlan aika ja kiitosmieli siitä, että tekstit ovat valmistuneet. On sydäntä lämmittävää jakaa kielisukulaisten ilo omakielisestä Sanasta.

Tätäkin syvemmän ilon tuo jokainen uuden Sanan vaikutuksesta. Sellaisen iloviestin toi hiljattain Komista tullut kirje. Ivan, koulupoika Podjelskin kylästä, lähetti terveisensä: "Saamme taas asua yhdessä äidin kanssa!" Hänen äitinsä, alkoholisoitunut Marina, oli menettänyt lastensa huoltajuuden, ja Ivan sisaruksineen oli sijoitettu kuka minnekin. Pari vuotta sitten Ivanin äiti sairastui vakavasti ja joutui sairaalaan. Kylän uskovat menivät häntä tervehtimään, antoivat kominkielisen Psalmien kirjan ja kehottivat lukemaan sitä. Marina ryhtyi tutkimaan kirjaa ja hämmästytti. Lukiessaan tekstiä komiksi hänelle kirkastui se, mitä hän ei aikaisemmin ollut ymmärtänyt: Jumala haluaa ja voi auttaa ihmistä. Marina alkoi rukoilla, ja Jumala vastasi hänelle: hän selvisi vaikeasta leikkauksesta ja tervehtyi nopeasti. Sairaalaan päästyään Marina teki täyden parannuksen. Uskoontulon seurauksena elämä muuttui täysin. Ero entiseen oli niin selvä, että oikeusistuon palautti hänelle lasten huoltajuuden. Onnellinen Ivan kertoo: "Nyt meillä on oikea koti."

Ja tottahan kiitosmielen toi tieto udmurtinaisuudesta, joka antoi elämänsä Herralle kuultuaan hengellisessä kokouksessa ensimmäistä kertaa evankeliumia omalla kielellään. Kotiin palatessaan hän oli niin täynnä iloa, ettei edes muistanut sairauttaan. Jalkavaiva oli rasittanut häntä vuosikaudet, niin että

käveleminen oli tuskallista. Kotona lapset alkoivat ihmetellä, miten ketterästi äiti nyt liikkui. Lastensa riemuksi nainen totesi parantuneensa kotimatalla.

Eri kieliryhmien parista tulleet viestit kertovat vahvoista kokemuksista Sanan äärellä: pelastumisesta, parantumisesta ja särkyneen elämän eheytymisestä. Jumalalle ei ole toivottomia tapauksia.

Kiitos siitä, että olet mukana ojentamassa kielisukulaisillemme Jumalan Sanaa! Parempaa lahjaa emme voisi heille antaa. Kiitetään Jumalaa, joka on lahjoittanut meille parantavan Sanansa – oman Poikansa Jeesuksen.

*Niin kuin sade ja lumi
tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa
vaan kastelevat maan,
joka hedelmöityy ja versoo
ja antaa kylväjälle siemenen
ja nälkäiselle leivän,
niin käy myös sanan,
joka minun suustani lähtee:
se ei tyhjänä palaa
vaan täyttää tehtävän,
jonka minä sille annan,
ja saa menestymään kaiken,
mitä varten sen lähetän.
(Jes. 55:10–11)*

Anita Laakso
Toiminnanjohtaja

Raamatunkäännöstyön kohteena olevat suomensukuiset kansat Venäjällä

Uusi testamentti vuorimareille

Vuorimarinkielisen Uuden testamentin käännös on vaihe vaiheelta tarkistettu, ja nyt tekstiä valmistellaan loppukesällä tapahtuvaan painatukseen. Niittymarinkielisen Uuden testamentin ilmestyminen (2007) on syventänyt myös vuorimarien parissa toiveen omasta käännöksestä. Uutinen käännöstyöstä on vuosien varrella levinnyt tiedotusvälineiden kautta ja monet odottavat nyt kirjan valmistumista.

Teksti: Anita Laakso
Kuvat: I. Trofimov/RKI

”Haluan lukea Raamattua vuorimariksi”

Kristinuskon mariheimojen parissa juurtunut tuntuvimmin vuorimarien keskuuteen. Oman kielen käyttöön on heillä selvä tarve, ja niinpä vuorimarialueen kirkoissa jumalanpalveluksissa kuullaan jo kansankieltä.

Yksi omakielisen Sanan odottajista on Aleksei Smirnov. ”Kun sain vuorimariksi julkaistuja evankeliumeita, yllätyin: Jumala tuli lähelle ja todelliseksi. Nyt olen iloinen siitä, että Uusi testamentti julkaistaan pian. Haluan lukea Raamattua vuorimariksi. Äidinkielläni Jumala puhuu minulle kaikkein syvimmin. Eikä tämä ole vain minun kokemukseni. Kotiseudullani Kilemarissa olen antanut ihmisille evankeliumeja, ja he kyselevät aina lisää hengellistä luettavaa ja nimenomaan vuorimariksi.”

”Ihmiset pyytävät jatkuvasti raamatun osia joita on ollut tarjolla seurakunnissamme”, kertoo myös Nadežda Fedosejeva vuorimarin käännöstiimistä. ”Evankeliumeista on viimeisimpänä painettu Matteus (2009) ja nyt on sekin loppunut. Kirjoja tiedusteleville olen kertonut, että pian valmistuu Uusi testamentti. Tästä ihmiset ovat innostuneet ja odottavat nyt kovasti pääsevänsä lukemaan sitä.”

Uusi testamentti kansan käyttöön

Marinmaan uskovat tarvitsevat Uutta testamenttia, mutta kirjaa pyydetään myös kirjastoihin. Paikallisen hallintoväen tekemän suunnitelman mukaan jokaisen Vuorimarin ja Kilemarin piirin kirjaston tulee saada viisi Uutta testamenttia. Vuorimareja asuu myös oman piirikuntansa ulkopuolella, ja sen vuoksi niittymari-kylienkin kirjastoihin varataan kuhunkin kaksi kirjaa. Uuden testamentin arvioitu painosmäärä on 3 000 kpl.

Julkaistu

Evankeliumit ja Apostolien teot (1994–2011)

Ajankohtaista

Uuden testamentin julkaisu ja käyttöönotto

Vuorimarin kannatusviite 3081

Vuorimareja kansallisessa kukkajuhlissa

Äidinkielen Sana innostaa evankelioimaan omaa kansaa

Teksti: Tatjana Talantseva
Kuva: O. Tihoneva/RKI

Maaliskuussa 2008 Joškar-Olassa pidettiin suuri juhla: *U Sugyn*, marinkielinen Uusi testamentti, otettiin käyttöön. Minäkin pääsin mukaan juhlaan. On vaikea kuvata, mitä me marit tuolloin koimme. Tunsimme, että meille avautui uusi aikakausi: Jumala oli tullut luoksemme! Marin kielen olimme saaneet äidinmaidossa, ja nyt kielellemme oli käännetty Raamattu. Se merkitsi sitä, että kansallamme on tulevaisuus, koska Jumala on kanssamme.

U Sugyn’in ilmestyminen oli vastaus niihin kysymyksiin, joita tuohon aikaan pohdiskelin: miksi emme kuule Jumalasta omalla kielellämme?

Vanhempani olivat uskonnollisia. Äiti kertoi meille lapsille sen, mitä hän kristinuskosta tiesi: että Jeesus kulki maan päällä 12 opetuslapsensa kanssa ja että hänen äitinsä nimi oli Maria. Vanhempani rukoilivat kotona ikonin edessä ja ottivat minut ja sisarukseni mukaan näihin hartaushetkiin. Mutta isä ja äiti kävivät rukoilemassa myös uhrilehdoissa, ja siitä syystä uskonasiat jäivät meille epäselviksi.

Ensimmäisen kosketuksen uskovaisiin mareihin sain 1990-luvun alkuvuosina. Silloin kävin erään mariperheen luona lämminhenkisissä kotikokouksissa. Sanaa ei ollut mariksi, mutta joku luki venäjänkielistä Raamattua ja tulkitsi tekstiä vapaasti. Lauluja oli sentään käännetty, ja miten ne sytyttivät pieniä joukkomme! Välillä rukoiltiin omin sanoin. Viihdyin noissa tilaisuuksissa, mutta lopetin niissä käymisen, sillä kotona asiasta tuli epäsuopua.

Aloin käydä uudelleen hengellisissä tilaisuuksissa vasta sen jälkeen, kun miehelleni ja minulle vuonna 2007 tuli avioero. Jouduin kahden lapseni kanssa muuttamaan asuntolaan, ja toivottamalta tuntuva tilanteessa muistin tapaamiset uskovais-

ten luona. Nyt en löytänyt kotikokouksia, mutta lähellä uutta asuinpaikkaani toimi karismaattinen ryhmä. Aloin käydä heidän tilaisuuksissaan ja uskonratkaisuni jälkeen liityin seurakuntaan. Kokouskielenä oli venäjä, vaikka mukana oli myös mareja. Ajan mittaan huomasin ikävöiväni kotikokousten ilmapiiriä. Kun saisi edes laulaa ja rukoilla mariksi, ajattelin usein.

Saatuani Uuden testamentin, *U Sugyn*’in, aloin innokkaasti lukea sitä. Alussa lukeminen ei ollut helppoa. Tekstissä oli monia tuntemattomia sanoja – kohtasin nyt ensimmäistä kertaa mariksi sellaiset käsitteet kuin vanhurskaus, taivasten valtakunta ja paljon muuta. Jatkoinkin kuitenkin sitkeästi, ja mitä pidemmälle pääsin, sitä enemmän innostuin.

Nyt luen säännöllisesti *U Sugyn*’ia, ja sen avulla Raamatun Sana on avautunut minulle syvemmin kuin koskaan aikaisemmin. Se on myös sytyttänyt minussa innon evankelioida omaa kansaani. Sana omalla kielellä on jotain niin mahtavaa ja riemullista, että on kuin olisi tuli sydämessä: tätä uutista ei kerta kaikkiaan voi pitää vain omana tietona. Se on pakko kertoa muille! En enää halua vain istua kirkon penkissä, vaan haluan mennä marikyliin, koota ihmisiä ja kertoa heille hyvän sanoman, laulaa ja todistaa Jeesuksesta.

Julkaistu

Uusi testamentti (2007)

Ajankohtaista

1. Mooseksen kirjan julkaisu
- 2.–5. Mooseksen kirjan, 1.–2. Samuelin ja Psalmien kirjan käännöksen tarkistaminen

Marin kannatusviite 3078

”Olen kuin aarteen löytänyt”

Udmurtiassa vietettiin 21.–24. marraskuuta 2013 ilon ja kiitoksen juhlaa omakielisen Raamatun ilmestyttyä. Udmurtit saivat Raamatun ensimmäisinä Venäjällä asuvista suomensukuisista kansoista. Käännös valmistui syksyllä 2012, ja viime vuoden alkupuoli kului valmisteltaessa tekstiä painatukseen. Syksyllä siitä otettiin 5000 kappaleen painos Iževskin kirjapainossa Udmurtiassa. Lisäpainos, 3500 kirjaa, valmistui vuoden lopussa.

Raamatun käyttöönoton pääjuhla pidettiin 21. marraskuuta Iževskissä Udmurtian kansallisessa teatterissa. Tasavallan ortodoksi- ja protestanttiseurakuntien uskovien, kulttuuriväen ja hallituksen edustajien lisäksi mukana oli kutsuvieraita muualta Venäjältä, Suomesta, Ruotsista ja Virossa. Juhlahohjelman juonsi arvokkaasti Iževskin ja Udmurtian ortodoksisen hiippakunnan hallinnon sihteeri, arkkimandriitta Matfij. Yli kolme tuntia kestänyt tilaisuus oli todellinen kansanjuhla, jossa kuultiin useiden Udmurtian maineikkaiden kuorojen ja kansanperinneyhmien esityksiä. Mukana olivat myös mainiot Buranovon mummut, jotka nousivat lavalle laulaen: ”Kuulimme hyvän uutisen

Teksti: Anita Laakso. Kuvat: M. Nelson/EEA

ja päätimme tulla”. Niin puheenvuoroissa kuin lauluissakin korostui udmurttikansan kiitollisuus omakielisestä Sanasta.

Juhlan jälkeen 500-paikkainen sali tyhjeni hetkessä udmurttien kiirehtiessä eteisaulaan saamaan mukaansa kallisarvoisen kirjan.

Seuraavana päivänä juhlat jatkuivat Alnašin kylässä. Ilo omakielisestä Raamatusta kaikui sielläkin ja 400 kirjaa löysi nopeasti onnellisen omistajansa. Ihmisiä oli kuitenkin niin paljon, ettei kirjoja riittänyt kaikille. Onneksi uusi kirjalähetys luvattiin pian toimittava kylän kirkkoon.

Lauantaina ja sunnuntaina 23. ja 24. marraskuuta Iževskin Filadelfia-seurakunnassa vietettiin protestanttien yhteistä kiitosjuhlaa. Sunnuntain udmurtinkielisessä tilaisuudessa pastori Valeri Pikulev jakoi kokemuksensa: ”Tänä aamuna luin ensimmäistä kertaa Sananlaskujen kirjaa udmurtiksi! Teksti puhutteli niin syvästi, että olen kuin aarteen löytänyt. Tuli valtava kiitosmieli ja halu lähteä heti jakamaan tätä sanomaa toisillekin udmurteille!”

RKI julkaisi Uuden testamentin udmurtiksi vuonna 1997. Psalmi ilmestyivät kaksi vuotta myöhemmin. Raamatunkäännöstyö on mahdollistanut jumalanpalvelustekstien kääntämisen, ja omakielisiä jumalanpalveluksia udmurtit ovat voineet pitää joulukuusta 2005 lähtien. Sanan saaminen on innoittanut uskovia kirjoittamaan runoja sekä sanoittamaan ja säveltämään hengellisiä lauluja.

Julkaistu

Raamattu (2013)

Ajankohtaista

Raamatun apokryfikirjojen käännöksen tarkistaminen

Udmurtin kannatusviite 3117

Ihmeiden äärellä

Haastattelu: Anita Laakso

Ersän käännöstiimin jäsen, Riitta Pyykkö, on ollut kaksikymmentä vuotta mordvalaisten asialla. Hän asui 1990-luvulla Saranskissa viitisen vuotta toimien seurakuntatyössä ja suomen opettajana. Sinä aikana tutuiksi tulivat mordvan kielet, ersä ja mokša, samoin niiden puhujatkin. Ersän raamatunkäännöstiimin Riitta liittyi viisitoista vuotta sitten. Silloin ersämordvan Uusi testamentti oli työn alla, ja hän teki ison urakan kokoamalla työoverinsa Mirjam Penttisen (nyk. Makkonen) kanssa tekstistä lukijapalautetta. Tässä tehtävässä he totesivat, että äidinkielen Sana on todella elävä ja voimallinen. Sen jälkeen palautetta on saatu työn alla olevista Vanhan testamentin teksteistä ja ihmeitä on koettu niidenkin äärellä.

”Käännöksiä testataan eli niistä saadaan lukijapalautetta sillä tavoin, että ihminen, joka puhuu äidinkielenään kyseistä kieltä, lukee niitä ääneen”, Riitta selvittää. ”Tärkeää on, että lukija ei ole aikaisemmin nähnyt tekstejä. Käännöspalautteen kokoaja seuraa tilannetta, tekee kysymyksiä ja muistiinpanoja.

Luentaa seuratessa koetaan herkkiä hetkiä. Kun ihminen ensimmäistä kertaa lukee Raamattua omalla kielellään ja ymmärtää lukemansa, silloin ollaan pyhällä paikalla. Jumala puhuu. Joskus lukija järkyttyneenä toteaa jääneensä Jumalan hyvyydestä paitsi sen vuoksi, ettei ole tiennyt Raamatun ilmoituksesta. Useat lukijat ovat alkaneet käydä kirkossa sen jälkeen kun ovat lukeneet tekstejä äidinkielellään.

Koskettavia ovat olleet ne tapaukset, joissa luettu teksti on antanut uuden näköalan vaikeaan elämäntilanteeseen. Erityisesti muistan Marinan, jolle Paavalin kirjeitä lukiessa avautui usko siihen, että Jumalalla on ratkaisu hänen kysymyksiinsä. Hän tuli seurakuntaan ja sai avun Jumalalta. Samoin kävi Valentalle. Kun hän ensimmäistä kertaa tuli lukemaan käännöksiämme, hän oli juuri jäänyt leskeksi ja elämä tuntui olevan umpikujassa. Oli ihmeellistä nähdä, miten hän Roomalaiskirjettä lukiessaan ikään kuin heräsi eloon. Muun muassa kohta ’Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet’ (Room. 10:15) puhutteli häntä. Sanan kautta Valentalle avautui uusi maailma ja löytyi tie seurakuntaan.

Valmisteilla olevia käännöksiä lukevat myös uskovaiset. Heillekin äidinkielen Sana näyttää avaavan jotain aivan uutta: se vahvistaa uskoa ja antaa voimaa ja motivaatiota kertoa Jumalasta toisille ihmisille.”

”Sanan vaikutuksen näkeminen vahvistaa raamatunkääntäjää”, Riitta myöntää. ”On hyvä tietää, ettei työmme ole turhaa.”

Julkaistu

Uusi testamentti (2006), Psalmien kirja (2011)

Ajankohtaista

Lukijapalautteen kokoaminen

2. Kuningasten kirjasta sekä Jesajasta Joosuan ja Tuomarien kirjan kääntäminen

Ersän kannatusviite 3094

Jumalanpalvelus Saranskin Velmema-seurakunnassa. Riitta Pyykkö kuvassa toinen vasemmalta. Kuva: A. Aljoškin/RKI

Teksti: Maria Kanaikina
Kuvat: R. Pyykkö/RKI ja
I. Cottrell/RKI

Marian terveiset

Sumbrat, tervehdys! Nimeni on Maria. Olen kotoisin Mordvanmaalta ja äidinkieleni on mokšamordva. Lapsuudessa kuulin Jumalasta mummoltani. Hän opetti minut rukoilemaan ja vei minut mukanaan kirkkoon. Raamattua en silloin lukenut, sillä Pyhä Kirja oli tuohon aikaan harvinainen. Jos Raamattu jostain löytyikin, se oli kirkkoslaaviksi, jota en juuri lainkaan ymmärtänyt. Kylässämme kaikki puhuivat mordvaa.

Nyt tunnen Jeesuksen henkilökohtaisesti. Kuulun Saranskin evankelisluterilaiseen mokšalais-ersäläiseen seurakuntaan. Kiitän Jumalaa siitä, että

Hän johti minut tuohon seurakuntaan. Siellä opin lukemaan ja kuulemaan Jumalan Sanaa, jonka kautta Herran lahjoitti minulle elävän uskon Jeesukseen Kristukseen. Tässä kirkossa kuulen Sanaa saarnattavan omalla kielellämme.

Uusi testamentti ilmestyy pian mokšaksi. Iloitsen siitä enemmän kuin edes osaan sanoa. Uskon, että Uudesta testamentista tulee suuri ilo ja siunaus kansallemme. Uskon, että luettuaan Sanaa mokšaksi ihmiset kertovat toinen toisilleen hyvää sanomaa Jeesuksesta omalla kielellämme. Miten voimakkaasti äidinkielen Jumalan Sana koskettaakaan sydäntä! Kiitos Herrallemme!

Julkaistu

Evankeliumit ja Apostolien teot (1995–2005)
Lastenraamattu (1999)

Ajankohtaista

Uuden testamentin lopputarkistukset ja painovalmistelut

Mokšan kannatusviite 3104

Mokšalaispariskunta kansallisissa asuissaan

Psalmien puhuttelevat vepsäläisiä

Vepsäläismiehet Tervalan kylän kesäjuhlassa Keski-Vepsän alueella
Kuva: N. Zaitseva/RKI

Teksti: Anita Laakso

Psalmien kirja vepsäksi julkaistiin loppuvuodesta 2012. Viime keväänä Petroskoissa pidettiin Psalmien käyttöönottojuhla ja vuoden 2013 mittaan Petroskoissa ja useissa vepsäläiskylissä on järjestetty muitakin tilaisuuksia kirjan ilmestymisen johdosta.

Raamatun sanoma omalla kielellä kiinnostaa vepsäläisiä. Petroskoissa kokoontuu viikoittain *Paginklub* eli keskustelukerho, jossa luetaan Uutta testamenttia ja Psalmeja.

Psalmien valmistuminen vepsäksi vaikutti osaltaan siihen, että tekstin kääntäjälle, vepsäläiselle lingvistille, Nina Zaitsevalle, luovutettiin kesäkuussa 2013 Karjalan tasavallan myöntämä

Sampo-palkinto. Näitä palkintoja jaetaan kerran kahdessa vuodessa kirjallisuuden ja taiteen alalla ansioituneille.

Psalmien julkaisun jälkeen Nina Zaitseva on aloittanut Sananlaskujen kirjan kääntämisen.

Julkaistu

Uusi testamentti (2006)
Psalmien (2012)

Ajankohtaista

Psalmien äänittäminen
Sananlaskujen kirjan käännöstyö

Vepsän kannatusviite 3133

Ljudmila Sirak

Vienankarjalan kieli kiinnostaa

Teksti: Ljudmila Sirak, Anita Laakso
Kuvat: A. Laakso/RKI

”Sana omalla kielellä on tärkeä”, tietää vienankarjalainen Ljudmila Sirak, Kalevalan kylän helluntaiseurakunnan työntekijä.

”Jokin aika sitten kirkkoomme poikkesi kaksi miestä. He olivat kartoittamassa seutumme metsiä ja tulivat kysymään tietä erääseen lähikylään. Koe-tin päästä keskustelemaan heidän kanssaan Jumalasta, mutta uskonasiat eivät kiinnostaneet heitä millään tavalla. Esillä oli venäjänkielisiä kirjoja ja traktaatteja, mutta niille he pudistivat päätään. ”Emme taida olla uskonnollisia”, he kommentoivat puheisiini.

Miehet olivat jo hyvästelleet, mutta äkkiä toinen heistä huomasi kirjatelineessä *Uusi Šana* -kirjan ja otti sen käteensä. ”Mikä tämä on?” miehen äänestä kuului kiinnostus. ”Se on Uusi testamentti vienankarjalaksi”, vastasin. Mies avasi kirjan ja alkoi lukea tekstiä. ”Onpas tämä mielenkiintoista!” hän huudahti.

”Hyvänen aika, teidän osaatte karjalaa!” hämmästelini. ”Luulin teitä venäläiseksi!” ”Karjalaisihan me ollaan kumpikin”, mies naurahti. ”Eikö teillä ole useampia näitä kirjoja? Tekisi kovasti mieli saada tällainen.”

”Toinenkin mies halusi Uuden testamentin, ja

niin kumpikin lähti *Uusi Šana* -kirja mukanaan”, Ljudmila kertoo hyvillä mielin. ”Nämä miehet eivät ole ainoita, jotka ovat kiinnostuneet uskonasioista vasta sitten kun ovat saaneet Sanaa omalla kielellään.”

Kolme vuotta sitten vienankarjalaiset saivat Uuden testamentin ja sen äänikirjan. Nyt työn alla on Raamatun kertomuksia -kirjan Vanhan testamentin kertomusten kääntäminen. Kirjassa on kaksikymmentäyhdeksän kertomusta alkaen maailman luomisesta Joonan kirjaan saakka. Vienankarjalaksi ei aikaisemmin ole ollut näitä tekstejä.

Raamatun kertomuksia -kirjaan tarvittavat Uuden testamentin kertomukset löytyvät vienankarjalankielisestä Uudesta testamentista. Tarkoitus on saada tekstit käyttöön ensisijaisesti netin kautta.

Julkaistu

Uusi testamentti ja äänikirja (2011)

Ajankohtaista

Raamatun kertomuksia -kirjan tekstien kääntäminen ja äänittäminen

Vienan kannatusviite 3036

Jesajan kirja valmisteilla livviksi

Teksti: Anita Laakso
Kuvat: M. Kaatrasalo/RKI, S. Saari/RKI

Aunuksenkarjalainen raamatunkääntäjä Zinaida Dubinina oli vuosi sitten huolissaan siitä, miten Jesajan kirjan valmistuminen etenisi. Hänen työtoverinsa, käännöstarkistaja Inka Pekkanen, oli juuri jäänyt eläkkeelle, ja Zinaida mietti, kuka jatkaisi Inkan työtä ja sujuisiko yhteistyö uuden ihmisen kanssa yhtä saumattomasti kuin Inkan kanssa. Zinaidan suureksi iloksi Inka teki kuitenkin päätöksen jatkaa kesken jääneen Jesajan käännöksen tarkistamista ja kuluneen vuoden mittaan tekstin ensimmäinen tarkistus- ja korjauskierros on saatu tehtyä.

Jesajan kirja on kääntäjän mukaan erittäin tärkeä teksti. ”Siinä Jeesus Kristus näkyy hyvin kirkkaasti. Ja Häntähän Karjalan rahvas tarvitsee”, Zinaida Dubinina korostaa.

Ižändän voijettu tuou hyvän viestin

¹ Ižändän Jumalan Hengi on Minun piäl,
Häi voideli Minuu.
Häi työndi Minuu sanelemah köyhile
hyviä viestii,
tuomah kiiniotettuloile piäzendän välläle
da tyrmäs olijoile vällän,
² sanelemah Ižändän hyväv vuvves
da päiviä, konzu mejän Jumal tazuu,

urostamah kaikkii tuskahizii,
³ andamah Sionan tuskahizile sit,
gu heile tuhkan sijas annetah
čomendukset tukile,
kyynälien sijas – ilon voidiet,
atkalan mielen sijah – kunnivon soba.
Heidy sanotah oigevuol vägevukse,
Ižändän savukse,
Hänele kunnivokse.

Jesaja 61: 1–3

Zinaida Dubinina livvinkielisen Joonan kirjan julkistamistilaisuudessa

Jesajan kirjan tekstin tarkistus jatkuu

Julkaistu

Uusi testamentti (2003), Psalmit (2006),
1. Mooseksen kirja (2010), Joonan kirja (2012)

Ajankohtaista

Sananlaskujen kirjan julkaisu
Jesajan kirjan tarkistaminen

Livvin kannatusviite 3023

Sana parantaa ja antaa ilon

Teksti: Nadežda Gabova

Kuvassa: Ljudmila Lobonova (oik.) sekä Valentina Storoževskin kylästä. Kuva: N. Gabova/RKI

Ljudmila Lobonovan, alkoholisoituneen yksinhuoltajan, elämään tuli muutos, kun hän kuuli evankeliumia ja sai Uuden testamentin komiksi, omalla kielellään. Kirja on siitä alkaen ollut Ljudmilalla ahkerassa käytössä. Siitä löytyvät elämän sanat.

Ihmeitä komikylässä

Asun nyt Podjelskissa, mutta aikaisemmin työskentelin sairaanhoitajana Kerosin kylässä. Kerran palasin työstä kotiin myöhään illalla. Oli jo pimeää ja taivaalla loistivat kirkkaat tähdet. Katsoin niitä ja huokasin sydämessäni: ”Jumala, jos sinä olet olemassa, anna minulle lapsi!” Unohdin rukoukseni, mutta Jumala muisti sen: pian aloin odottaa ja ajan tullen synnytin Ljuba-tyttäreni.

Vastuu lapsesta ei pitänyt minua raittiina. Aloin juoda ja alkoholisoituin nopeasti. Kun menetin työpaikkani Kerosissa, muutin tyttäreni kanssa entiseen kotikylääni Podjelskiin. Ljuba oli silloin kolmannella luokalla koulussa.

Kesällä Podjelskista lähti lapsia Komikirkon järjestämälle lastenleirille läheiseen Vomyn kylään. Ljubakin halusi mennä mukaan. Kotiin palattuun hän kertoi minulle Jeesuksesta. Ljuba oli niin innostunut leirillä kuulemastaan, että aloin käydä hänen kanssaan Vomyssa hengellisissä kokouksissa. Uskovat kohtelivat meitä hyvin lämpimästi.

Tämä puhutteli minua ja aloin ajatella Jumalaa ja omaa elämääni.

Noihin aikoihin Podjelskiin tuli Komikirkon uskovia pitämään hengellisiä tilaisuuksia. Minäkin aloin käydä niissä, ja vuonna 2008 tunnustin julkisesti uskoni Jeesukseen. Se tapahtui huhtikuussa – ja marraskuussa sain työpaikan. Minä, toivoton alkoholisti, vapauduin uskoon tultuani viinasta, ja elämänmuutos oli niin selvä, että minulle tarjottiin vartijan paikkaa. Olin kiitollinen saadessani tehdä työtä ja myös siitä, että vartijakopissa istuessani minulla oli lupa lukea. Olin saanut lahjaksi komin kielisen Uuden testamentin ja luin sitä jokaisena vapaahetkenäni. Omakielinen Sana oli kirkas ja selvä, ja minulle tuli valtava jano oppia lisää Jumalasta. Minut kastettiin vuonna 2009.

Jumalan Sana antaa ilon

Kohta uskoon tultuani aloin rukoilla erään kyläme naisen, Lizan, puolesta. Minulle tuli oikein hätä hänestä ja rukoilemalla rukoilin, että hän pelastuisi. Liza alkoikin käydä rukouspiirissämme, mutta palasi entisiin tapoihinsa ja kylämme ryyppysakkiin. Surin asiaa kovasti ja itkin Jumalan edessä. ”Miten tässä näin kävi?” kyselin Herralta. ”Olen rukoillut niin paljon Lizan puolesta, mutta hän ei tule luoksesi vaan kulkee omia teitään. Minuun niin koskee hänen takiaan!” Kun jälleen kerran valitin tätä Jumalalle, kuulin sydämessäni selvästi sanat:

”Mutta miten se koskeekaan Minuun! Missä on sinun uskosi?” Silloin tajusin, että tässä tarvittiin luottamusta Jumalaan. Otin Uuden testamentini ja avasin Heprealaiskirjeen 11. luvun. ”*Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä...*” Valtava ilo täytti minut. Teksti alkoi elää. Itkin ilosta tajutessani, että Herra itse puhui minulle Sanassaan. Jatkoin rukousta Lizan puolesta. Ja Herra vastasi: Liza tuli uskoon ja vapautui päihteistä. Nyt hän rukoilee oman perheensä puolesta.

Jumalan Sana on opettanut minulle myös anteeksiantamista. Olin syvästi loukkaantunut ystävääni, uskonsisareen, joka ei ollut pitänyt lupastaan. Kaiken lisäksi tulin vetäneeksi juttuun mukaan kolmannen henkilön. Minua harmitti ja vatvoin mielessäni asiaa päiväkausia saamatta rauhaa sydämeeni. Eräänä iltana, kun paha mieli oli taas piinannut minua koko päivän, otin Uuden testamentini ja aloin lukea sitä. Ja jälleen Herra antoi avun Sanansa kautta. Kolossalaiskirjeen 3. luvusta luin: ”*Te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja Hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen. Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aiheita. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin*” (jakeet 12 ja 13).

Oikein hätkähdin: miten minä, Herralle rakas, istun hautomassa loukkausta! Sanoin Herralle: ”Anna minulle anteeksi! Auta minua. Haluan antaa anteeksi ystävälleni niin kuin sinä annat anteeksi minulle!” Ja ihmeellistä: heti tuli niin hyvä ja iloinen mieli, että vaikka oli jo myöhä, halusin soittaa ystävälle kuullakseni hänen äänensä. Siitä alkaen, jos vain on aiheita loukkaantua jostakin, toistan itselleni tämän sananpaikan. En tiedä, miten Jumala sen tekee, mutta kun haluan antaa toisille anteeksi kuten Sana kehottaa, mielihaha häviää ja ilo tulee sydämeeni.

Niin, on ihanaa, että minulla on omalla äidinkielelläni Uusi testamentti, tuo ihmeellinen kirja, joka auttaa elämään, antamaan anteeksi, uskomaan Jumalaan ja rakastamaan lähimmäistä!

Julkaistu

Uusi testamentti (2008), Psalmi (2013)

Ajankohtaista

1. Mooseksen kirjan julkaisu, 2.–5. Mooseksen kirjan, Joosuan sekä Jesajan kirjan käännöstyö

Komin kannatusviite 3052

Seurakuntaväkeä Podjelskista. Kuva: A. Kuosmanen/RKI

”Onko oikein kääntää Raamattua?”

Haastattelu: Anita Laakso

Raisa Petrova on kuulunut komipermjakin käännöstiimiin kymmenisen vuotta. Tänä aikana hän on kokenut työssään niin vasta- kuin myötämäkeäkin.

Kuinka tulit uskoon?

Jo lapsena mietin elämän tarkoitusta, mutta kukaan ei osannut kertoa minulle Vapahtajasta. Koko lapsuuteni ja nuoruuteni elin pelkojen alla. Oli painostava tunne siitä, että jotain paha tapahtuisi. Ahdistus jatkui vielä sen jälkeen kun olin mennyt naimisiin ja saanut lapsia. Onneksi minulla oli esirukoilija – tätini, joka oli tullut uskoon ja alkoi pyytää minua mukaansa kokouksiin. Minua kuitenkin pelotti. Mitä oli se usko, jota tädin seurakunnassa julistettiin? Toiset sanoivat sitä lahkouskoksi. Mutta ikävöin kuulla Jumalasta, ja viimein lähdin hänen kanssaan Sanan kuuloon. Ja siellä Herra kohtasi minua. Siitä seurasi ilo, joka vei mukanaan pelkoni ja ahdistukset. Uskoontuloni aikoina perheemme asui Kudymkarissa ja liityin siellä paikalliseen helluntiseurakuntaan.

Miten sinusta tuli raamatunkääntäjä?

Jumala ohjasi minua siihen. Koska olen opettaja, minut pyydettiin seurakuntamme pyhäkoulutyöhön. Kyetäkseni opettamaan lapsille Raamattua aloin opiskella ja tutkia sitä itse. Opetin lapsille raamatunkertomuksia venäjäksi, sillä vaikka useimmat seurakuntalaisistamme ovat komipermjakkeja, kokouskielenä oli venäjä.

Kaksitoista vuotta sitten Raamatunkäännösintituutin työntekijä tuli käymään Kudymkarissa ja pyysi minua kokoamaan lukijapalautetta komipermjakiksi käännetystä Lastenraamatusta. Suostuin ilomielin ja autoin häntä myös tekstin korjaamisessa. Sen jälkeen olen osallistunut raamatunkääntäjien koulukseen, kääntänyt Luukkaan evankeliumin ja

Apostolien teot ja lopulta Uuden testamentin kirjetekstit.

Mikä käännöstyössä on ollut kaikkein vaikeinta?

Vaikeinta on ollut se, että etenkin alussa Kudymkarissa jotkut uskovaiset komipermjakit kyseenalaistivat koko työn. He olivat tottuneet itse käyttämään kirkkokielenä venäjää eivätkä ottaneet huomioon sitä, etteivät kaikki osaa sitä niin hyvin, että haluaisivat lukea venäjänkielistä Raamattua. Etenkin kylissä omakielisen Sanan tarve on todella suuri.

Uskovat vastustivat, mutta seurakuntiin kuulumattomat olivat innostuneita omakielisestä Sanasta! Kouluissa ja kirjastoissakin evankeliumien koepainokset ja lastenkirjat otettiin hyvin vastaan.

Mikä motivoi jatkamaan käännöstyötä?

Jumalan oma Sana. Hän on sanonut, että evankeliumi tulee julistaa kaikille kansoille ja kielille. Se

tarkoittaa, että kaikilla ihmisillä on oikeus kuulla evankeliumi omalla kielellään. Toiseksi minua rohkaisee se, että jotkut käännöstyötä vastustaneista näkevät asian jo toisin ja odottavat kovasti Uuden testamentin valmistumista. Ja sekin motivoi, että julkaistujen koekäännösten pohjalta syntyy hengellisiä runoja ja lauluja. Sitä paitsi nuorisoo kiinnostunut äidinkielestään ja käyttää sitä myös netissä. Raamatun Sanaa komipermjakiksi pitää saada myös nettiin!

Julkaistu

Uuden testamentin osia (1996–2009)
Lastenraamattu (2002, 2010)

Ajankohtaista

UT:n käännöksen tarkistus ja lukijapalautteen kokoaminen

Komipermjakin kannatusviite 3049

Kuvat vasemmalta oikealle:

Komipermjakin kääntäjä Raisa Petrova, kuva: A. Greidan/RKI

Leirilapsia Kudymkarissa, kuva: J. Batalova/RKI

Kansanjuhla Permin Komissa, kuva: A. Greidan/RKI

Komipermjakkilapsia, kuva: R. Petrova/RKI

Komipermjakkimies, kuva: I. Cottrell/RKI

Taustakuva: Komipermjakinkielinen Apostolien teot, kuva: RKI

Onnellinen mies

Koulupoikana Viktor halusi oppia tuntemaan Jumalan, joka ei ole käsin tehty. Vuosien kuluttua tämä toive toteutui. Toinenkin toive toteutui: Viktor sai vaimokseen Valentinan, nuoruudenrakkautensa. Mužin kylässä Siperiassa asuva hantipariskunta tekee nyt lähetystyötä oman kansansa parissa. Siinä suurena apuna heille ovat hantiksi käännetyt raamatunosat.

”Ollessani viidennellä luokalla koulussa sain Jeesuksesta kertovan kirjasen. Jostain sellainen oli kyläämme, Veršina-Voikariin, kulkeutunut. Luin kirjan ja sen sanoma kosketti minua syvästi. Aloin ymmärtää, että on olemassa Jumala, joka ei ole ihmisten tekemä”, Viktor kertoo.

”Kotikylässäni palvottiin ja lepyteltiin henkiä siltä opituilla tavoilla. Minunkin vanhemmillani oli

itse tehtyjä kotijumalia. Niiden uskottiin suojelevan perhettä ja taloa pahoilta voimilta. Kylän ulkopuolella oli palvontapaikkoja, joissa käytiin suorittamassa asiaankuuluvia rituaaleja. Minua nuo menot pelottivat, mutta perheeni ja kyläyhteisö velvoitti kaikkia osallistumaan niihin.”

”Tutustuin Valentinaan jo kouluaikoina. Toivoin saavani hänet vaimokseni, mutta ujo kun olin, en saanut suutani auki kosiakseni häntä”, Viktor tunnustaa. ”Valentina meni naimisiin koulunsa päätettyään. Itse opiskelin kolme ja puoli vuotta Salehardissa. Valmistuin karjatalousteknikoksi ja sain työpaikan Berjozovon alueelta. Ikävöin kuitenkin kotikylääni. Palasin sinne ja ryhdyin ammattikalastajaksi

Valentinaa kohtasi kova isku, kun hänen miehensä kuoli onnettomuudessa. Hän jäi yksin kolmen pienen lapsen kanssa. Sukulaiset halusivat

ottaa lapset luokseen, mutta tähän Valentina ei painostuksesta huolimatta suostunut. Hädissään hän mietti, mistä saisi avun. Valentina oli kasvatettu noudattamaan hantien tapoja, mutta nyt hän tunsi, ettei hengille uhraaminen hyödyttänyt. Avuntarve oli polttava, ja Salehardissa käydessään hän meni ortodoksikirkkoon rukoilemaan. Ajatus siitä, että on olemassa joku, joka on luonut kaiken ja voi auttaa ihmistä, vahvistui. Hän alkoi pyytää apua Jumalalta. Ja Herra vastasi: Valentina sai asunnon Mužin kylästä ja muutti sinne lastensa kanssa. Hän teki töitä aamuvarhaisesta iltamyöhään pitääkseen perheensä leivässä. Kun kuulin tilanteesta, halusin auttaa häntä. Minäkin muutin Mužiin ja kosin suoraa päätä Valentinaa. Olin maailman onnellinen mies, kun hän suostui vaimokseni!

Valentinan Mužissa asuva sisar tuli uskoon ja pyysi Valentinaa seurakuntansa tilaisuuteen. Hän meni uteliaisuuttaan katsomaan, mistä oikein oli kysymys. Kun Valentina kuuli Jeesuksesta, hän lähti empimättä seuraamaan Vapahtajaansa. Tämä tapahtui vuonna 2008. Valentina oli silloin 42-vuotias.

Uskoon tultuaan Valentina todisti innokkaasti Jeesuksesta. Siitä eivät kaikki pitäneet, sillä hantien silmissä kristinuskoon kääntyneet ovat luopioita. Muuan Valentinan ”petturuudesta” raivostunut henkilö oli antanut isot rahat eräälle šamaanille, jotta tämä taioillaan saisi Valentinan sairastumaan ja kuolemaan. Šamaani teki kaikkensa, mutta tuli lopulta itse Valentinan luo ja tunnusti, etteivät hänen taikansa tehoa, sillä Valentinan kanssa oli suurempi voima kuin šamaaneilla.

Valentina rukoili paljon, ja kun näin, miten monia rukousvastauksia hän sai, minäkin rohkaistuin ja aloin rukoilla. Eräässä kotikokouksessa tunnustin Jeesuksen Herrakseni.

Elämässäni tapahtui muutos. En enää tarvitse enkä edes kaipaa alkoholia, jota aikaisemmin käytin paljon. Kiro sanat jäivät. Ymmärrän myös, ettei uskovan tarvitse hermoilla eikä murehtia niin kuin tein aikaisemmin. Herralla on ratkaisu kaikkiin elämämme ongelmiin”, Viktor sanoo kiittollisena.

”Kiinnostus uskonasioihin on hantien parissa viime aikoina lisääntynyt”, Viktor iloitsee.

”Hantinkieliset raamatunosat ja niistä tehdyt äänitteet ovat meille tärkeitä: ne antavat eväät evankelointiin. Ihmiset yllättyvät kuullessaan Raamatun Jumalasta hantiksi ja haluavat tietää asiasta lisää.

”Tundralla asuvat poronhoitajatkin ovat saaneet kirjoja ja äänitteitä. He ottavat niitä hyvin mielellään. Kun majoitamme kotiimme Mužissa asioivia poronhoitajia, puheet kääntyvät luontevasti uskonasioihin. Erityisesti näiden perinteisesti elävien hantien kohdalla oma kieli on avain. Myös sukulaiset ja tuttavat ovat alkaneet kysellä Jumalasta. Muutamia olemme itsekkin saaneet olla johdattamassa Jeesuksen luo. Suurin rukousaiheemme on, että sukulaistemme ja koko hanti-kansan silmät ja sydän avautuisivat ottamaan vastaan Totuuden”, Viktor kiteyttää.

Julkaistu

Markuksen ja Luukkaan evankeliumi + äänite
Raamatun kertomuksia -kirja + äänite

Ajankohtaista

Apostolien tekojen julkaisu ja
1. Mooseksen kirjan tarkistaminen

Hantin kannatusviite 3010

Hantimies poroineen

Haastattelu: Tiina Kärkkäinen
Kuvat: T. Kärkkäinen/RKI
Hantipariskunta Surgutista
(kuva ei liity kertomukseen)

”Kunpa luoksemme tulevat lähetystyöntekijät osaisivat puhua mansia!”

Haastattelu: Tiina Kärkkäinen
Kuvat: T. Kärkkäinen/RKI,
M. Jegorov/RKI

Mansi-isoäiti tyttärenpoikansa kanssa

Saranpaulin kylässä Länsi-Siperiassa toimii pieni baptistiseurakunta, johon kuuluu myös manseja, seudun alkuperäisväestöä. Yksi heistä on Klavdia Stépanovna, innokas evankelista oman perheensä ja kansansa parissa. ”Haluan kutsua kaikkia ihmisiä ja erityisesti manseja tulemaan tälle tielle!” hän huudahtaa. ”Ilman Jumalaa on mahdotonta elää!”

”Menin hyvin nuorena naimisiin”, Jasuntin mansikylässä vuonna 1955 syntynyt Klavdia kertoo elämästään. ”Mieheni Leonid on hänkin mansi. Kodin perustimme Saranpauliin. Saimme kaksi potraa poikaa, mutta kolmas lapsemme, Maria-tyttö, oli alusta alkaen sairaalloinen. Kaiken lisäksi hän viisi-vuotiaana sai onnettomuudessa aivovaurion ja alkoi kärsiä epilepsiasta. Lääkärit olivat neuvottomia, mutta mieheni ja minä halusimme keinolla millä hyvänsä auttaa lastamme. Kuulimme, että Ufan kaupungin lähistöllä asui tunnettu parantaja. Matka oli pitkä ja kallis, mutta matkustin tyttärensä kanssa hänen vastaanotolleen. Kuullessaan, että meitä ei ole kastettu, nainen passitti meidät lähimmän ortodoksipapin luo. Kirkkona tuolla paikkakunnalla toimi vanha, romahtamaisillaan oleva koulurakennus. Siellä saimme kasteen. Sen jälkeen palasimme parantajan luo, ja tämä suoritti rituaalinsa. Marian vaivat kuitenkin jatkuivat, ja yritimme vielä uudemman kerran turvautua henkiparantajan apuun. Matkustimme tällä kertaa Tjumeniin. Siellä meille

annettiin ohjeeksi lukea tiettyjä Raamatun Psalmeja 40 päivän ajan joka päivä. Koko perhe halusimme auttaa Mariaa ja yritimme noudattaa ohjetta kuuliaisesti. Minä jatkoin Psalmien lukemista vielä määräjälkeenkin. Rukoilla en osannut enkä tiennyt, miten kääntyä Jumalan puoleen henkilökohtaisesti.

”Viitiseentoista vuotta sitten Saranpauliin tuli muutamia baptisteja julistamaan evankeliumia. Ukrainalainen työtoverini oli sitä ennen tullut uskoon ja kutsui minua kotikokoukseen. Menin mukaan, ja vaikka uskovien kokous oli minulle aivan uusi kokemus, ymmärsin siitä sentään jotain – olinhan lukenut Psalmeja. Menin kuuntelemaan saarnaajia seuraavillakin kerroilla heidän tullessaan kyläämme. Kerran sain vieraakseni uskovaisen pariskunnan. Olin silloin Marian kanssa kaksistaan kotona. Keskustelin pitkään Jumalasta vieraittemme kanssa ja avasin silloin sydämeni ensimmäistä kertaa Jeesukselle. Rukouksen aikana minulle todella tapahtui jotain. Koin ihan fyysisesti, että syntitaakka otettiin harteiltani.”

”Lapsuteni ei ollut kovin helppo”, Klavdia muistelee. ”Meitä oli äidin kasvatettavana neljä lasta. Isä jätti meidät kun olimme pieniä. Kaksi veljeäni kuoli vauvaiässä. Meille otettiin vielä kaksi orvoksi jäänyttä isompaa lasta kylältä huollettavaksi. Ollessani 11-vuotias äitini sairastui tuberkuloosiin ja joutui olemaan usein pitkiäkin aikoja hoidossa Berjozovon sairaalassa. Asuin niinä aikoina

vanhemman sisareni luona. Hänellä oli silloin jo oma perhe: venäläinen mies ja kolme lasta. Sisareni miehensä kanssa käytti paljon alkoholia. Jouduin pitämään huolta lapsista. Humalaisten metelöinnin takia meidän oli usein mentävä yöksi kylällä asuvin tuttavien luo, milloin minnekin.

Monissa mansiperheissä pakanuuden siteet ovat edelleen hyvin vahvat. Se estää tulemasta Elävän Jumalan yhteyteen. Joskus minunkin äitini kävi naisille tarkoitetuilla palvontapaikoilla. Mutta kun olimme ilman isää – miesten asia on pitää huolta uhrimenoista – kodissamme ei niistä moniakaan noudatettu. Mieheni kanssa emme myöskään ole harjoittaneet pakanarituaaleja. Luulen että minun oli tästä syystä helpompi kääntyä Jeesuksen puoleen.

Uskoontuloni jälkeen moni asia muuttui. En enää pitänyt mykkäkoulua, jos vaikka mieheni joskus minua loukkasikin. Lapsienkaan takia en hermoillut niin kuin aikaisemmin. Työpaikalla lastenkodissa opin hillitsemään kieltäni. Jumalan Sana on avannut silmäni monien asioiden suhteen. Miten sokeita olimmekaan aikaisemmin etsiessämme apua esimerkiksi henkiparantajilta! Sellaisesta sanouduin kokonaan irti.

Perheasioissa Herra on vastannut moniin rukouksiin. Tyttäremme Maria tuli uskoon ja sai vaivoihinsa apua Herralta. Hän ei enää kärsi epilepsiasta. Tämän vuoden alussa Slavik-poikani elämässä tapahtui ihme: Hän oli ollut alkoholin orjuudessa noin 18 vuotta, ja monia keinoja hänen auttamisekseen oli turhaan kokeiltu. Pyhän Hengen kosketuksen jälkeen kaikki muuttui nyt kerralla. Jeesus

Jasuntin mansikylä

vapautti hänet. Slavik pyysi heti anteeksi kaikkia pahoja tekojaan. Ennen tätä muutosta hän oli luke-nut Raamattua jo muutaman kuukauden ajan. Myös mieheni on pikku hiljaa tulossa Jumalan yhteyteen. Olemme rukoilleet yhdessä muutamia kertoja. Itsekseen hän rukoilee hyvinkin usein.

Pienessä seurakunnassamme Saranpaulissa on tällä hetkellä jo useita uskoon tulleita manseja. Yritämme todistaa kyläläisillemme Herrasta. Annamme ihmisille kirjasia ja traktaatteja. Monet ihmettelevät, että Sanaa on käännetty mansiksi. Se herättää huomiota ja mielenkiintoa. Myös mansinkieliset äänitykset kuten Raamatun kertomuksia -kirjasta tehty äänite kiinnostavat kovasti.

Mielestäni Raamattua tulee ehdottomasti kääntää mansin kielelle. Ja olisi todella hyvä, jos luoksemme tulevat lähetystyöntekijät osaisivat puhua mansia. Uskon, että omalla kielellä kuultu evankeliumi tavoittaisi parhaiten ihmisten sydämet.”

Julkaistu

Markuksen evankeliumi (2000)
Johanneksen evankeliumi (2012)
Luukkaan evankeliumi (2014)
Raamatun kertomuksia (2003)+ äänite (2011)

Ajankohtaista

Matteuksen evankeliumin julkaisu

Mansin kannatusviite 3065

Raamatun Sanaa

Venäjän suomensukuisille kansoille

Historiasta nykypäivään

Raamatunkäännösinstituutti (RKI) aloitti vuonna 1973 Tukholmassa uudelleenpainatus- ja käännöstyön Venäjän vähemmistökielille ja RKI:n Helsingin osasto perustettiin vuonna 1983 koordinoimaan 12:n suomensukuisen kielen käännöshankkeita. RKI tekee yhteistyötä Yhtyneitten Raamattuseurojen, Wycliffe Raamatunkääntäjien, paikallisten seurakuntien, eri kirkkojen sekä tieteellisten laitosten kanssa. Varat käännöstyöhön saadaan yksityishenkilöiltä, seurakunnilta, Suomen Piiphiaseuralta, Avainmedialta ja muilta lähetysjärjestöiltä.

Udmurtinkielinen Raamattu valmistui v. 2013

Julkaisutilanne

Tähän mennessä RKI on julkaissut Uuden testamentin seitsemällä kielellä: udmurtiksi, aunuksenkarjalaksi, ersämordvaksi, vepsäksi, niittymariksi, komisyrjääniksi, vienankarjalaksi ja Raamatun udmurtiksi. Uusi testamentti vuorimariksi on valmistumassa v. 2014. Lisäksi on julkaistu raamatun osia ja lastenkirjoja 12:lla suomensukuisella kielellä. Viidessä kieliryhmässä (komi, aunuksenkarjala, ersämordva, mari ja vepsä) työ on edennyt Vanhan testamentin teksteihin. Äänitteitä on julkaistu livviksi, hantiksi, mansiksi, vienankarjalaksi ja vepsäksi. Valmisteilla on äänitteitä myös useilla muilla suomensukuisilla kielillä.

Käännöstyön tavoitteet

RKI:n tavoitteena on Raamatun valmistuminen udmurtin lisäksi ersämordvaksi, mariksi ja komiksi, Uuden testamentin sekä Vanhan testamentin osien saaminen komipermjakeille, vuorimareille, mokšalaisille, karjalaisille ja yksittäisten raamatunkirjojen julkaiseminen hantiksi ja mansiksi.

Tavoitteena on myös Raamatun tekstien äänittäminen ja julkaiseminen kaikilla 12:lla kohdekielellä.

Käännöstyön tavoitteet

Raamatunkäännöstyö sukukansojemme parissa kantaa hyvää hedelmää. On tärkeää, että tämä työ voi jatkua. Kielisukulaisemme tarvitsevat Raamatun Sanaa omalla äidinkielellään.

Voit olla mukana raamatunkäännöstyössä esirukouksin ja lahjoittamalla haluamallasi projektille. Lahjoitusviitteet löytyvät lehtemme artikkelien lopusta. Tilinumero on Nordea 206518-17911, IBAN FI77 2065 1800 0179 11. Kiitos tuestasi.

Rakenna kanssamme kielisukulaistemme huomispäivää!

Raamatunkäännösinstituutti ry
Kotipaikka: Helsinki
Raamatunkäännösinstituutti ry:n päämääränä on Raamatun ja sen osien kääntäminen ja julkaiseminen Venäjän alueen suomensukuisille kielille. RKI jakaa ilmaiseksi tai myy omakustannushintaan julkaisemaansa kirjallisuutta ja äänitteitä.

Käännöshankkeissa työskentelee sopimusperustein 12 käännöstarkistajaa ja 21 kansallista kääntäjää.

Hallinto-, tuotanto- ja toimistotehtävissä on käännöstyötä koordinoivan toiminnanjohtajan lisäksi yksi kokopäiväinen ja kaksi osa-aikaista työntekijää.

Hallitus: Heikki Jäntti (pj.),
Mikko Sivonen (vpj.), Kaisa Franzén,
Leena Kushtshenko, Miina Makkonen,
Harri Pottonen ja Pekka Ylenius.

Talouslukuja vuodelta 2013:
Taseen loppusumma eur 216 458,06
Tilikausi oli eur 4 736,20 alijäämäinen.